

Klima- og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Oslo, 04.04.2025

Deres ref.:

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2025/10002

Saksbehandler:
Veronique Janand
Kolbjørnsen

Anbefaling om endringer i avfallsforskriften om produsentansvar for enkelte engangsprodukter av plast

Miljødirektoratet viser til oppdrag fra Klima- og miljødepartementet om å sende forslag til endringer i avfallsforskriften om produsentansvar for enkelte engangsprodukter av plast på høring. Forslaget har nå vært på høring og vi sender med dette vår anbefaling.

I lys av høringsinnspillene anbefaler vi flere endringer fra det opprinnelige forskriftsforslaget. Dette omfatter både mindre justeringer og større endringer i produsentansvarsordningen. Noen av endringene vi foreslår i kapittel 7A anser vi som vesentlige endringer, slik at vi anbefaler en ny begrenset høring. Fordi det er nye pliktsubjekter som omfattes av forskriften vurderer vi at hele forskriftsforslaget til nytt kapittel 7A bør høres på nytt. Sammenstilling av innspillene som ikke er knyttet til endringer i kapittel 7A er samlet under, mens sammenstilling av innspillene som er knyttet til endringer i kapittel 7A er gjengitt i forslag til høringsnotatet for en ny begrenset høring. Sammenstillingen bør derfor leses i sammenheng med høringsnotatet.

Vi anser justeringene i kapittel 7 som ikke vesentlige, og mener derfor det ikke er nødvendig å sende dem på høring. Våre anbefalinger angående kapittel 7 er dermed endelige.

1. Bakgrunn

Forslag til forskriftsregulering av utvidet produsentansvar for enkelte engangsprodukter av plast var på høring med frist 27. september 2024. Forslaget gjennomfører bestemmelser om utvidet produsentansvar for enkelte engangsprodukter av plast i EUs direktiv om reduksjon av miljøkonsekvensene av enkelte plastprodukter (2019/904), heretter omtalt som direktiv om plastprodukter. Dette nye produsentansvaret foreslås regulert i nytt kapittel 7A i avfallsforskriften, og gjelder for tre grupper engangsprodukter av plast: (i) emballasje og noen produkter som ikke er emballasje (matbeholdere for hurtigmat eller «take away» inkl. lokk, fleksibel innpakning for hurtigmat, drikkevarebeholdere under 3 liter, drikkebegre inkl. lokk, plastbæreposer), (ii) våtservietter og ballonger, (iii) tobakksprodukter med filter og filtre til bruk

sammen med tobakksprodukter. Det skal sørge for at produsentene dekker kommuners kostnader knyttet til opprydning av forsøpling av produktene og innsamling av produktene når de kasseres i avfallsbeholdere på offentlig sted. Det skal også sørges for holdningsskapende arbeid for å forebygge og redusere forsøpling, og for å vise ombruksalternativer. Miljødirektoratet foreslår også endringer i avfallsforskriften kapittel 7 om emballasje og emballasjeavfall som blant annet innebærer krav til kostnadsdekning for separat innsamling av avfall fra engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje.

Vi viser til nærmere omtale i høringsnotatet publisert 27. juni 2024¹.

2. Høringsinnspill og Miljødirektoratets vurdering og anbefaling

Vi har mottatt 29 høringsinnspill. Innspillene kan leses i sin helhet på Miljødirektoratets høringsider, høringsnummer 2024/6347¹.

Høringsinnspill som støtter forslaget vårt, er i hovedsak ikke kommentert videre. Innspillene som ikke er relatert til det som var på høring og generelle kommentarer er heller ikke tatt med i denne oppsummeringen.

Vi vil ta med oss innspill knyttet til hva som bør inngå i veiledning fra Miljødirektoratet til produsenter, produsentansvarsselskap og kommuner i arbeidet med veileder.

Gjengivelsene av høringsinnspillene nedenfor, er kun korte sammendrag. Paragrafene er nummerert slik de foreligger i de reviderte forskriftsforslagene som ligger vedlagt, med mindre vi presiserer noe annet.

2.1. Vurdering av høringsinnspill til nytt kapittel 7A

2.1.1. Valg av forskrift som virkemiddel

Mange høringsinstanser ga innspill knyttet til valg av forskrift som virkemiddel for dette produsentansvaret i stedet for miljøavtale. Næringslivet hovedorganisasjon (NHO), støttet av flere høringsinstanser, argumenterer for hvorfor deler av dette produsentansvaret bør gjennomføres gjennom miljøavtale. I det vedlagte høringsnotatet, punkt 3.2 *Mer om valg av forskrift som virkemiddel*, vurderer vi innspillet til NHO nærmere, og forklarer hvorfor vi mener at gjennomføring i form av miljøavtale ikke er hensiktsmessig.

2.1.2. Innspill fra Regelrådet

Overordnet om innspill fra Regelrådet

Konklusjon fra Regelrådet: Forslaget er ikke tilstrekkelig utredet.

Miljødirektoratets kommentar: Vi mener at vi har utredet sakskomplekset tilstrekkelig gjennom tidligere leveranser, men at vi ikke har gjengitt vurderingene våre tilstrekkelig utfyllende i høringsnotatet. Som følge av at vi kun har henvist kort til tidligere leveranser heller enn å gjengi

¹ [Høring av forslag til forskriftsregulering av utvidet produsentansvar for enkelte engangsprodukter av plast - miljødirektoratet.no](https://www.miljodirektoratet.no/horing-av-forslag-til-forskriftsregulering-av-utvidet-produsentansvar-for-enkelte-engangsprodukter-av-plast)

dem har disse blitt lite tilgjengelig for leserne. Dette gjelder spesielt vurdering av alternative tiltak (se under), og derfor omtaler vi alternative tiltak i det vedlagte høringsnotatet.

Beskrivelse av problemet

Innspill: Problemet som begrunner direktiv om plastprodukter er, etter Regelrådets vurdering, ikke klart og samlet definert i høringsnotatet. Problemets utbredelse i Norge burde også vært beskrevet grundigere.

Miljødirektoratets kommentar: Vi skrev i høringsnotatet at produktgruppene er valgt ut på bakgrunn av funn ved strandrydding i Europa, og at Europakommisjonen har anslått at direktiv om plastprodukter regulerer 86 prosent av engangsplasten som finnes på europeiske strender. Vi mener at problemets utbredelse i Norge er beskrevet tilstrekkelig på slutten av delkapittel 5.1.2 *Overordnet om nytte og kostnader ved forslaget*. Vi har videre gitt et anslag av kommunenes kostnader under punkt 5.2.4 *Konsekvenser av produsenters plikter*. Miljødirektoratet ser at denne beskrivelsen kunne vært mer tilgjengelig for leserne dersom den var mindre fragmentert, og vi er dermed enige med Regelrådet i at problembeskrivelsen burde ha vært mer samlet beskrevet i høringsnotatet.

Utredning av alternative tiltak

Innspill: Regelrådet mener Miljødirektoratet burde utredet flere ulike alternative løsninger grundigere. I dette ligger blant annet å vurdere om det er forhold i Norge som gjør alternativer til forskriftsregulering mer aktuelle i Norge enn i andre EU/EØS-land, slik som miljøavtale eller miljøavgift. Regelrådet vurderer at virkninger for næringslivet av alternative tiltak burde vært grundigere utredet. Regelrådet mener at alternativer som innebærer lavere administrative kostnader for næringslivet burde vært utredet grundigere, og at norske forhold må utredes nærmere for å finne den beste løsningen. Regelrådet skriver at Miljødirektoratet har landet på et forslag som kan synes unødvendig byråkratisk, sett i en norsk kontekst. De konkluderer derfor med at forslaget ikke er utformet til en relativt sett lav kostnad for næringslivet.

Regelrådet påpeker også at Miljødirektoratet burde utredet ulike varianter av reguleringen grundigere, for eksempel en nedre grense for plikt til medlemskap i produsentansvarsselskap. Regelrådet stiller også spørsmål ved om det er nødvendig at det anbefalte alternativet inneholder krav om anskaffelse av en uavhengig konsulent som skal verifiseres av en uavhengig tredjepart. Miljødirektoratet burde også ha inkludert en sammenligning med andre land i høringsnotatet.

Miljødirektoratets kommentar: Som nevnt under punkt 2.1.1 *Valg av forskrift som virkemiddel* har mange høringsinstanser gitt innspill knyttet til valg av forskrift som virkemiddel for dette produsentansvaret. Disse innspillene er vurdert i det vedlagte høringsnotatet, punkt 3.2 *Mer om valg av forskrift som virkemiddel*. Administrative kostnader til disse alternativene er også omtalt der.

Alternativer til forskriftsregulering, både miljøavtale og avgift, ble vurdert i delrapport 2 fra oppdraget om å gjennomgå de norske produsentansvarsordningene, som ble levert til Klima- og miljødepartementet 1. november 2022 (delrapport 2). I lys av Regelrådets innspill og andre innspill, ser vi at henvisning til delrapport 2 med fordel kunne vært supplert med gjengivelse av våre tidligere vurderinger for å tilgjengeliggjøre de relevante punktene fra delrapport 2.

Når det gjelder en nedre ubetydelighetsgrense, har vi anbefalt at produsenter av ballonger får unntak fra plikten om å melde seg inn i produsentansvarsselskap dersom avfallsanalyser viser ingen eller ubetydelige funn av ballonger i forsøpling, jf. § 7A-7 tredje ledd. Produsenter av ballonger vil uansett ha plikt til å sørge for informasjon til forbrukere og fremme ansvarlig forbrukeradferd for å forebygge forsøpling fra ballonger.

Videre er vår oppfatning at direktiv om plastprodukter ikke åpner for å fastsette en nedre grense for plikt til medlemskap i produsentansvarsselskap, basert på antall produkter brakt i omsetning. Direktivet krever at alle produsenter av produkttypene som omfattes av virkeområdet skal oppfylle direktivets plikter, uavhengig av antall produkter brakt i omsetning.

I alle tilfeller er vi av den oppfatning at det ikke vil være hensiktsmessig med en slik nedre grense for medlemskap i produsentansvarsselskap. Vi viser til de bemerkninger vi hadde knyttet til dette spørsmålet i høringsnotatet av 27. juni 2024: "*ut fra utfordringene Miljødirektoratet ser at en slik nedre grense gir for å avgjøre hvem som har plikt til medlemskap, anbefaler vi ikke en nedre grense i produsentansvaret for enkelte engangsprodukter av plast.*" Vi beskrev disse utfordringene for emballasje i delrapport 2, og kunne med fordel ha gjengitt disse i høringsnotatet. I delrapport 2 skrev vi følgende om utfordringer ved nedre grense for plikten til å melde seg inn i produsentansvarsselskap:

"Erfaringene med ordningene viser at 1000 kg grensen gjør det vanskelig for Miljødirektoratet, produsenten og returselskapet å avgjøre hvem som har plikt til medlemskap. Bakgrunnen for dette er blant annet uenigheter om snittvekter for ulike typer emballasje og hvordan mengde tilført markedet skal beregnes. Ved kontroll og tilsyn har ofte ikke Miljødirektoratet tilstrekkelig informasjon om produsentenes emballasje til å kunne avgjøre om en produsent har plikt til medlemskap eller ikke. Det innebærer at Miljødirektoratet må innhente opplysninger fra produsent for å kunne foreta vurderingen, noe som er ressurskrevende. Mange importører av emballerte produkter er allerede medlem av andre returordninger, som returordningen for EE-avfall. 1000 kg grensen gjør det mer komplisert enn nødvendig å avgjøre om disse importørene også skal være medlem av et returselskap for emballasje. Ved å fjerne denne grensen gjør man ordningen for emballasje mer effektiv ved at Miljødirektoratet, produsenter og returselskapene bruker færre ressurser på å avgjøre hvorvidt en produsent, jf. § 7-3 g, har plikt til medlemskap eller ikke. Dette vil også gjøre ordningen mer robust siden det blir mindre diskusjon rundt tvilstilfeller og mer effektivt å gjennomføre ordningen for alle pliktsubjekter. Flere pliktsubjekter innebærer at en større andel av produktene som settes på markedet deltar i og finansierer ordningen, dette bidrar til å sikre innsamlingen og at målene for materialgjenvinning nås."

Selv om utfordringene knyttet til fysisk håndtering og retur av avfall ikke er direkte overførbare for dette produsentansvaret, illustrerer de utfordringer en nedre grense kan innebære.

Når det gjelder krav om anskaffelse av en uavhengig konsulent som skal verifiseres av en uavhengig tredjepart, vurderer Miljødirektoratet at de nødvendige analyser og beregninger er så komplekse at produsentene uansett ville ha satt arbeidet ut til en konsulent. Miljødirektoratet vurderer at kravene om uavhengighet og tredjepartsverifisering er nødvendig for å skape tillit rundt beregningene av satser.

Da vi utarbeidet forslaget til kapittel 7A, så vi blant annet til hvordan andre land hadde organisert produsentansvaret. De ulike løsningene er komplekse, og vanskelig å sammenfatte i korte trekk i et høringsnotat. Vi kan her framheve at hverken Sverige, Danmark eller Finland har valgt å gjennomføre produsentansvaret gjennom miljøavtale. I alle disse landene betaler produsentene et beløp per produkt som de bringer i omsetning til miljømyndighetene. Metoden for å beregne dette beløpet varierer. I Sverige og Finland gjøres analyser for å bestemme andel av de forskjellige produktene i kommunenes kostnader. Kommunene rapporterer sine kostnader til myndighetene hvert år, og produsentene rapporterer antall produkter bragt i omsetning. I Danmark undersøkes kommunenes kostnader, og disse gjelder for tre år av gangen, produsentene rapporterer antall produkter bragt i omsetning. Kommunene kompenseres på forskjellige måter i disse landene.

Særskilt vurdering av hensynet til små virksomheter

Innspill: Regelrådet mener at Miljødirektoratet burde utredet behovet for noe enklere regler for små virksomheter grundigere. Utredningen bør svare på om målet kan nås selv om små virksomheter får enklere krav. For eksempel kunne Miljødirektoratet vurdert en nedre grense for at bestemmelsene skal komme til anvendelse.

Miljødirektoratets kommentar: Miljødirektoratet henviser til kommentarene om nedre grense under punktet *Utredning av alternative tiltak ovenfor*. Vi henviser også til det vedlagte høringsnotatet kapittel 4.1.2 *Fleksibel innpakning* hvor vi foreslår å ta hensyn til små virksomheter når det gjelder definisjon av fleksibel innpakning.

Involvering av berørt næringsliv i regelverksprosessen

Innspill: Regelrådet mener at forutgående prosesser som involverte næringslivet kunne vært kort beskrevet. De vurderer at det kan være mulig å komme fram til bedre regulering gjennom godt samarbeid med næringslivet.

Miljødirektoratets kommentar: Vi er enige i at forutgående prosesser som involverte næringslivet kunne vært kort beskrevet. Når det gjelder involvering etter at vårt forslag var lagt ut på høring, arrangerte Miljødirektoratet et høringsmøte om dette produsentansvaret 30.08.2024. Der deltok blant annet representanter fra berørt næringsliv.

Planlagt fremtidig evaluering av regelverket

Innspill: Regelrådet mener at utredningen bør inneholde en vurdering av når og hvordan endringene bør evalueres for å vurdere om endringene er vellykket.

Miljødirektoratets kommentar: Vi foreslår en ny ordning for produsentansvar, og vi mener at evaluering av regelverket vil være naturlig etter at det har vært på plass en stund. Vi vurderer at det ikke er nødvendig å sette en konkret dato for når en slik evaluering skal finne sted, da det kan være hensiktsmessig å ta hensyn til prosesser knyttet til evaluering av direktiv om plastprodukter i EU, og den nødvendige erfaringen med ordningen.

Beskrivelse av berørt næringsliv

Innspill: Regelrådet vurderer at beskrivelsen av berørt næringsliv har noen svakheter.

Miljødirektoratets kommentar: Vi tar denne vurderingen til etterretning for framtidige arbeid.

2.1.3. Virkeområde (§ 7A-2)

Innspill om flere produkter

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt til høring.

Innspill: Flere organisasjoner som jobber med miljøvern og mot forsøpling mener at flere produkter burde omfattes av den foreslåtte produsentansvarsordningen i kapittel 7A.

Miljødirektoratets vurdering: Etter direktiv om plastprodukter gjelder dette produsentansvaret kun for de engangsprodukter av plast som er gjengitt i foreslått § 7A-2. Direktivet angir også andre virkemidler, blant annet forbud og merking. Hvilke produkter som omfattes av hvilke virkemidler angis i direktivet. Vårt forslag gjennomfører derfor produsentansvaret for enkelte engangsprodukter av plast slik vi er forpliktet til etter direktiv om plastprodukter.

De ulike produktgruppene som er regulert i direktiv om plastprodukter er valgt ut på bakgrunn av funn ved strandrydding i Europa. Europakommisjonen har anslått at direktivet regulerer 86 prosent av engangsplasten som finnes på europeiske strender. Europakommisjonen vil evaluere direktivet innen 3. juli 2027, hvor de blant annet skal vurdere om andre produkter skal inkluderes i virkeområdet til direktivet.

Innspill om Svalbard

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt til høring.

Innspill: Naturvernforbundet mener at kapittel 7A også bør gjelde på Svalbard.

Miljødirektoratets vurdering: Forskriftsforslaget er hjemlet i lov om vern mot forurensninger og om avfall (forurensningsloven) og lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven). Forurensningsloven gjelder ikke for Svalbard, jf. forurensningsloven § 3 tredje ledd første setning. Produktkontrollloven gjelder i utgangspunktet for Svalbard, men det kan gjøres unntak fra dette i forskrift, jf. § 14.

EØS-avtalen gjelder ikke for Svalbard², og Norge er derfor ikke forpliktet til å gjennomføre EØS-rettsakter i regelverket for Svalbard. Svalbard har en spesiell rettslig status som følge av Svalbardtraktaten, og de faktiske forholdene der gjør også at bestemmelsene i forskriftsforslaget er lite egnet. Forurensning og avfall på Svalbard reguleres i egne regelverk; lov om miljøvern på Svalbard og forskrift om forurensning og avfall på Svalbard. Disse regelverkene er særlig tilpasset forholdene på Svalbard. Miljødirektoratet vurderer på bakgrunn av dette at kapittel 7A ikke skal gjelde for Svalbard.

Skille mellom ferdig emballerte produkter og emballasje som fylles på salgssted

Grønt Punkt mener at det bør skilles mellom ferdig emballerte produkter og emballasje som fylles på salgsstedet når det gjelder hvem som er pliktsubjekt etter forskriftsforslaget. I det første tilfellet bør pliktsubjekt være importøren eller den norske produsenten som først setter det ferdig emballerte produktet på markedet, og i det andre tilfellet importøren eller den norske

² Se EØS-avtalen art. 126 og protokoll 40

produsenten som setter selve emballasjen (tom) på markedet. Norsk Industri mener at definisjonen av produsent som foreslås er uklar og er usikre på om den vil omfatte både første gangs omsetter på det norske markedet og brukere av emballasjen. Som følge av disse innspillene har Miljødirektoratet vurdert forskriftsforslagets virkeområde helhetlig. Disse vurderingene og Miljødirektoratets anbefaling er omtalt i det vedlagte høringsnotatet, punkt 4.1 *Endringer i forskriftsforslagets virkeområde i § 7A-2.*

2.1.4. Definisjon av tobakk (§ 7A-3 bokstav f)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt til høring.

Innspill: Swedish Match mener at definisjonen av tobakksprodukter i forskriften bør tilpasses definisjonen i tobakksdirektivet.

Miljødirektoratets vurdering: I forslaget vårt defineres "tobakksprodukter" som "produkter som kan forbrukes og som helt eller delvis består av tobakk, herunder genmodifisert tobakk i § 7A-3 bokstav f".

I direktiv 2014/40/EU om tobakksvarer og relaterte produkter (tobakksdirektivet) defineres "tobacco products" som "products that can be consumed and consist, even partly, of tobacco, whether genetically modified or not".

I den norske oversettelsen av tobakksdirektivet defineres "tobakksvarer" som "produkter som kan brukes, og som helt eller delvis består av tobakk, uavhengig av om den er genmodifisert eller ikke". Miljødirektoratet vil understreke at den norske oversettelsen av tobakksdirektivet er uoffisiell.

Definisjonen i forslaget § 7A-3 bokstav f er ment å reflektere det samme innholdet som definisjonen i tobakksdirektivet. Miljødirektoratet kan ikke se at de mindre ordlydsmessige justeringene har betydning for meningsinnholdet, eller at det mangler noe i definisjonen, slik Swedish Match legger til grunn.

2.1.5. Plikter for produsent

Kostnadsdekning for opprydning av forsøpling og innsamling (§ 7A-4)

Ikrafttredelse av plikt til kostnadsdekning

Mange interessenter gav innspill om praktiske utfordringer knyttet til at plikten til å dekke kommuners kostnader for opprydning av forsøpling og innsamling gjelder fra forskriften trer i kraft. Disse innspillene er vurdert i det vedlagte høringsnotatet, punkt 4.2.2 *Starttidspunkt for dekning av kommunenes kostnader.*

Nødvendige kostnader

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Swedish Match anbefaler å inkludere klare kvantitative og kvalitative mål for å sikre at kommunale avfallshåndteringsaktiviteter er nødvendige. Avfall Norge mener at man bør stryke ordet nødvendige, da de mener at det er formålstjenlig at produsentene dekker alle kostnadene

kommunene har med dette arbeidet. Flere høringsinstanser, herunder miljøorganisasjoner, etterlyser mål om økt opprydning.

Miljødirektoratets vurdering: Vi vurderer at forskriftsfestede kvantitative og kvalitative mål for å sikre at kommunale avfallshåndteringsaktiviteter er nødvendige vil gå lenger enn det som er nødvendig for å etablere dette produsentansvaret. Det samme gjelder mål om økt opprydning.

Etter direktiv om plastprodukter artikkel 8 nr. 4 skal ikke kostnadene som skal dekkes være høyere enn det som er nødvendig for å kunne levere de omfattede tjenestene på en kostnadseffektiv måte. Som følge av denne begrensningen vurderer vi at det er riktig å beholde ordlyden "nødvendig" knyttet til dekning av kommunens kostnader.

Kostnadseffektivitet

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Omtrent en tredjedel av høringsinstansene har gitt innspill hvor de etterlyser bestemmelser knyttet til at de kommunale tjenestene som skal dekkes gjennom produsentansvaret skal leveres på en kostnadseffektiv måte. Flere av dem mener at dette kan løses gjennom at det i forskriftens § 7A-18 legges til en setning om at kostnadsberegningene skal vurdere beste praksis og legge kostnadseffektive løsninger til grunn.

Flere høringsinstanser, herunder Virke, Infinitum, Dagligvarehandelens Miljøforum, og American Chamber of Commerce in Norway, argumenterer for at kommunene gis insentiver til å utvikle mer effektive opprydningsmetoder.

Miljødirektoratets vurdering: Som nevnt under punktet om *Nødvendige kostnader*, skal ikke kostnadene som skal dekkes av produsentene være høyere enn det som er nødvendig for å kunne levere tjenestene på en kostnadseffektiv måte. Vi vurderer at det ikke er nødvendig å understreke kravet til kostnadseffektivitet i ordlyden i § 7A-18, fordi krav om kostnadseffektivitet tolkes inn i vilkåret om at kostnadene skal være nødvendige. Det er kun kostnader til innsamling utført på en kostnadseffektiv måte som vil være nødvendige etter § 7A-18. Tilsvarende tolkning legges også til grunn i andre produsentansvarsordninger knyttet til rammedirektivet om avfall. Kravet til kostnadseffektivitet vil understrekes i veilederen vår til produsentansvaret. Den kommende veilederen fra Europakommisjonen om kriterier for kostnader for opprydning av forsøpling vil være relevant i utarbeidelsen av veilederen.

Miljødirektoratet mener videre at å inkludere insentiver for kommunene til å utvikle mer effektive metoder for opprydning i dette produsentansvaret vil være å gå lengre enn det som er nødvendig for å etablere dette produsentansvaret i tråd med direktiv om plastprodukter.

Kostnad til gjenvinning

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt til høring.

Innspill: Recuro bemerker at produsentansvaret skal dekke innsamling og behandling av avfallet, og mener at beregningen av kostnadene ikke bare må omfatte kommunenes kostnader, men også gjenvinningsbedriftenes kostnader.

Miljødirektoratets vurdering: Vi er enig i at behandling av avfallet som kasseres i offentlige innsamlingssystemer og behandling av oppryddet forsøpling kan omfatte materialgjenvinning og gjenvinning. Produsentene skal dekke kostnader for opprydding av forsøpling for kommunene eller de som handler på vegne av kommunene, jf. direktiv om plast produkter artikkel 8 nr. 4. Dette inkluderer etterfølgende transport og behandling. Dersom gjenvinningsbedrifter behandler avfall som samles inn av eller på vegne av kommunen, vil disse kostnadene, som da belastes kommunene, omfattes av produsentenes plikt til kostnadsdekning.

Kostnadsdekning av forsøpling av våtservietter via toalettet

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Norsk Vann og Hold Norge Rent ber om at det vurderes at også kommunenes kostnader i forbindelse med kasting av våtservietter og annet avfall i toalettet og avløpssystemet skal dekkes av produsentene. De viser til problemer med pumpestasjoner for avløpsvann og rensaneanleggene, og kostnader for kommuner som følge av at våtservietter kastes i toalettet. Norsk Vann bemerker at direktiv om plastprodukter åpner for mer ambisiøse tiltak enn beskrevet i høringsnotatet. Loop oppfordrer også til å inkludere forsøpling av våtservietter via toalettet.

Miljødirektoratets vurdering: I det nye kapittel 7A gjennomfører Miljødirektoratet produsentansvaret slik det kreves i direktiv om plastprodukter artikkel 8. Håndtering av avfall som havner i avløp og kostnader knyttet til det omfattes ikke av produsentansvarsordningen.

Vi viser til punkt om *Informasjon og holdningsskapende arbeid* angående inkludering av informasjon om hvilke konsekvenser uegnet kassering av disse engangsproduktene av plast har for avløpsnett i bestemmelsen om informasjon og holdningsskapende arbeid. Økt oppmerksomhet gjennom holdningsskapende arbeid kan bidra til adferdsendring, som vil kunne bidra til reduksjon i antall plastbaserte våtservietter som kastes i toalettet/avløpet. Dette vil videre kunne bidra til å redusere kommunens kostnader ved feil kassering av disse produktene.

Avfallsanalyse

Miljødirektoratets anbefaling: Vi erstatter *plukkanalyse* med *avfallsanalyse* i forskriftsforslaget.

Innspill: Standard Norge ber Miljødirektoratet vurdere å benytte begrepet *avfallsanalyse* i stedet for begrepet *plukkanalyse* i forskriften. De referer til at i forbindelse med arbeidet med en ny norsk standard for avfallsanalyser, har den relevante komitéen i Standard Norge konkludert at avfallsanalyse gir en bedre beskrivelse av de ulike typene analyse som gjøres enn plukkanalyse.

Miljødirektoratets vurdering: Vi vurderer at en ny standard for avfallsanalyse vil føre til at dette begrepet etablerer seg, og mener derfor at det er hensiktsmessig å bruke begrepet avfallsanalyse i forskriften.

Økomodulering

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Framtiden i våre hender foreslår at gebyret differensieres basert på produktenes materialgjenvinnbarhet, som en mulig måte å begynne en økomodulering av vederlaget til

produsentene. De fremmer viktigheten av å finne en god løsning på videre differensiering av vederlag ved en sterk økomodulering. WWF og Naturvernforbundet mener også at produkter som ikke kan materialgjenvinnes bør ha et høyere gebyr enn de produktene som kan materialgjenvinnes. WWF mener at produkter som inneholder gjenvunnet materiale bør ha et lavere gebyr enn andre produkter, og Naturvernforbundet mener at det bør innføres en materialavgift gradert etter andelen gjenvunnet materiale, for å fremme økt bruk av dette.

Miljødirektoratets vurdering: Av produktene som omfattes av dette produsentansvaret, er det først og fremst aktuelt å vurdere materialgjenvinnbarhet for emballasje mm., ettersom våtservietter, ballonger og tobakksprodukter ikke kan materialgjenvinnes med teknologier som finnes på markedet i industriell skala i dag.

Vi har nylig vurdert økomodulering i forbindelse med utvidete produsentansvar for emballasje og emballerte produkter som reguleres i avfallsforskriften kapittel 6 og 7. Når det gjelder økomodulering med utgangspunkt i emballasjens materialgjenvinnbarhet, er det krav om dette i ny emballasjeforordning som erstatter dagens emballasjedirektiv, og som trådte i kraft i EU 11. februar 2025. Det skal vedtas underliggende rettsakter om beregningsmetode og kriterier. Felles kriterier for hvordan materialgjenvinnbarhet skal måles vil gi forutsigbarhet, både for framstiller av emballasjen og etterfølgende ledd i verdikjeden. For utvidete produsentansvar for emballasje og emballerte produkter, mener Miljødirektoratet at det ikke er hensiktsmessig å stille krav om økomodulering av vederlaget basert på materialgjenvinnbarhet for emballasje og emballerte produkter før felles kriterier er klare. Vi ser at effektene av slik økomodulering vil være størst om det gjøres på samme måte i hele EØS-området.

Det er nylig blitt varslet at det vil komme veiledning i forbindelse med Circular Economy Act fra Europakommisjonen på økomodulering under rammedirektivet for avfall.

Miljødirektoratet mener at det vil være prematurt å vurdere om økomodulering kunne være aktuelt for dette produsentansvaret, og i så tilfelle hvilken type økomodulering, tatt i betraktning at dette produsentansvaret handler om å dekke kommunenes kostnader for opprydning av forsøpling og innsamling.

Unntak for ballonger

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Swedish Match oppfordrer til at ballonger ikke gis en lempeligere regulering enn andre produkter som omfattes av ordningen i § 7A-4, og mener at alle produkter bør være gjenstand for regelmessig revurdering for å definere deres bidrag til forsøpling.

Miljødirektoratets vurdering: Vi viser til vårt høringsnotat av 27. juni 2024 hvor vi henviser til rapporter om forsøpling fra ballonger og forsøpling fra de andre produktene omfattet av dette produsentansvaret. I høringsnotatet argumenterer vi for at et forskriftskrav om innmelding i produsentansvarsselskap for ballongprodusenter, uavhengig av hva avfallsanalysene viser, ville medført mye administrasjon og kostnader for å adressere et problem som ikke finnes i utstrakt grad. Dette ville slått ut urimelig for produsentene av ballonger. Miljødirektoratet understreker at produktenes bidrag til forsøpling vil vurderes gjennom nye avfallsanalyser hvert tredje år i tråd

med forslaget § 7A-18, og at dette gjelder for alle produktgruppene som er omfattet av dette produsentansvaret. Vi ser derfor ikke grunn til å endre vårt forslag.

Informasjon og holdningsskapende arbeid (§ 7A-5)

Innhold i forskriftsbestemmelsen

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring, bortsett fra en endring angående konsekvenser uegnet kassering av disse engangsproduktene av plast har for avløpsnett, som er omtalt under punkt 4.2.3 *Informasjon og holdningsskapende arbeid* i det vedlagte høringsnotatet.

Innspill: Flere interessenter har gitt innspill om frekvensen av informasjon og holdningsskapende arbeid i § 7A-5. WWF, Naturvernforbundet og Avfall Norge mener at det skal være minst to nasjonale kampanjer hvert år, mens Virke mener at hverken format eller frekvensen ikke bør presiseres. LOOP og Hold Norge Rent anbefaler at det stilles krav til og tilrettelegges for felles, helhetlig og koordinert arbeid med holdningsskapende tiltak i regi av eksisterende kompetansemiljøer som LOOP og Hold Norge Rent. Avfall Norge mener at forskriften bør inneholde en beskrivelse med kriterier for hva som kan regnes som en nasjonal kampanje. Norsk Vann mener at det holdningsskapende arbeidet bør inkludere informasjon om riktig avfallshåndtering og konsekvenser av å kaste våtservietter i toalettet.

Miljødirektoratets vurdering: Ved å kreve "årlige landsdekkende informasjonskampanjer" har vi gitt rammen for informasjonskampanjer, men samtidig åpnet for fleksibilitet med "andre lignende tiltak". Dersom vi fjerner presiseringen i andre ledd, er vår vurdering at plikten ikke vil være tilstrekkelig håndfast. Å kreve minst to nasjonale kampanjer hvert år vil være strengere enn det vi krever i andre produsentansvarsordninger slik som emballasje og EE-avfall. Vi vurderer at det ikke er grunn til å ha krav om hyppigere informasjonskampanjer.

Produsentansvarsselskapene vil kunne velge å samarbeide med kompetansemiljøer i Norge dersom de ønsker det. Vi anser det ikke som nødvendig å pålegge noen plikt om slikt samarbeid. Veiledning vil kunne utdype hva som regnes som en nasjonal kampanje. Miljødirektoratet er enige i at det vil være mer effektivt å ha felles kampanjer for alle produktene dersom produsentansvarsselskapene ønsker det, men anser det ikke nødvendig å pålegge det. Plikten til informasjon og holdningsskapende arbeid i § 7A-5 er ment å inkludere negative effekter på avløpsnett ved kassering av våtservietter i toalettet, i tråd med direktiv om plastprodukter artikkel 10 bokstav c. Miljødirektoratet ser behov for å tydeliggjøre dette i § 7A-5. Vi viser til omtalen av denne problemstillingen i punkt 4.2.3 *Informasjon og holdningsskapende arbeid* i det vedlagte høringsnotatet.

Unntak for tobakksprodukter

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Swedish Match mener at WHO's tobakkskonvensjon ikke gjelder for avfallshåndteringspolitikk, og at produsenter av tobakksprodukter med filtre som inneholder plast feilaktig utelukkes i § 7A-5. Tobakksindustriens Felleskontor fremhever også at tobakkskonvensjonen handler om at beslutningstakere ikke skal la seg påvirke av tobakksnæringens interesser i helserelaterte spørsmål. De mener at Helse- og

omsorgsdepartementet ikke bør ha ansvar for holdningsskapende arbeid rundt tobakk i et miljøperspektiv.

Miljødirektoratets vurdering: Vi viser til høringsnotatet av 27. juni 2024 hvor det forklares at Norge er part til WHO's tobakkskonvensjon, og er forpliktet til å unngå samarbeid med tobakksindustrien og å hindre at de får profilert seg positivt gjennom såkalte «samfunnsansvarstiltak», jf. artikkel 5.3 med retningslinjer. Det bemerkes at Norge har et totalforbud mot tobakksreklame og -sponsing, basert på tobakksreklamedirektivet (direktiv 2003/33/EF) og den norske tobakkskadeloven §§ 22 og 23, som går lenger enn EØS-forpliktelsene.

Høringsnotatet forklarer videre at Miljødirektoratet anser, etter dialog med helsemyndighetene, at det er nødvendig at myndighetene påtar seg holdningsskapende arbeid knyttet til tobakksprodukter selv. Eksempler fra andre land har vist at tobakksindustrien benytter holdningsskapende arbeid til å «grønnvaske» seg selv og til indirekte å reklamere for helsefarlige tobakks- og nikotinprodukter. Regjeringens nasjonale tobakksstrategi i Meld. St. 15 (2022–2023) inneholder allerede et oppfølgingspunkt om å «øke oppmerksomheten på miljøkonsekvenser av tobakk og innføre merke på snusbokser om at snus inneholder plast». Produsentene pålegges finansieringsansvaret for myndighetenes kostnader til det holdningsskapende arbeidet i tråd med direktivet. Det foreslås at Helsedirektoratet skal gjennomføre disse kampanjene og informasjonstiltak i henhold til forpliktelsen i direktivet, med miljøfaglige innspill fra Miljødirektoratet. Vi viser til høringsnotatet av 27. juni 2024 for ytterligere vurderinger om dette.

2.1.6. Plikter for produsentansvarsselskap

Godkjenning for alle produktene (§ 7A-9 tredje ledd)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Infinitum oppfordrer til å åpne for at produsentansvarsselskap selv kan velge hvilke typer engangsprodukter i plast de søker om godkjenning for. Syntet dele av Bryggeri- og drikkevareforeningen og Dagligvarehandelens Miljøforum. De argumenterer for at produsent av drikkevareemballasje da kun behøver å være medlem i ett produsentansvarsselskap, og at det er en kompliserende faktor å måtte åpne opp for medlemmer som driver med annet enn drikkevareemballasje. Infinitum mener at kravet om å være godkjent for alle produktene vil svekke strukturen innenfor retursystemer for drikkevareemballasje, og andre retursystemer.

Miljødirektoratets vurdering: Virkeområdet til denne produsentansvarsordningen omfatter blant annet drikkevarebeholdere som rommer tre liter eller mindre. Drikkevareemballasje med pant er dermed ikke en egen kategori i denne ordningen. Dersom man åpner for at produsentansvarsselskapene kan godkjennes kun for én produktgruppe, ville produsentansvarsselskapet uansett måtte godkjennes for mer enn drikkevareemballasje med pant. Videre vurderer vi at det kan bli dyrere og mindre effektivt hvis hver produkttype har sitt produsentansvarsselskap. Samtidig vil ikke godkjenning for alle produkter nødvendigvis innebære at produsenter for alle produktgruppene vil melde seg inn i et gitt godkjent produsentansvarsselskap.

Uten økonomisk formål (§ 7A-12 i forskriftsforslaget av 27.juni 2024)

Det kom flere innspill knyttet til krav om at produsentansvarsselskapene skal være uten økonomisk formål. Disse innspillene er vurdert i det vedlagte høringsnotatet, punkt 4.3.1 *Krav om å være uten økonomisk formål*.

Rapportering (§ 7A-13)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å ikke ta inn en henvisning til § 7A-2 bokstav g i foreslått § 7A-12 andre ledd bokstav a slik det ble sendt på høring.

Innspill: Tobakksindustriens Felleskontor mener det bør spesifiseres i § 7A-12 andre ledd bokstav a at det skal rapporteres mengde innsamlet avfall som faller innenfor § 7A-2 bokstav g for å unngå misforståelser.

Miljødirektoratets vurdering: Vi mener forskriftens § 7A-2 bokstav g begrenser hvilke tobakksprodukter som omfattes av forskriftens virkeområde, og at det derfor ikke er behov for en ytterligere presisering av virkeområdet i § 7A-12 andre ledd.

Plikt til offentlig tilgjengelig informasjon (§ 7A-14)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Grønt Punkt viser til at offentliggjøring av vederlagsatsene kan virke konkurransehemmende og at prisopplysninger normalt anses som konkurransesensitiv informasjon. De viser også til at det i artikkel 8a nr. 8 i rammedirektivet om avfall står at offentliggjøringen av opplysninger i henhold til artikkel 8a nr. 3 ikke berører kravet om fortrolig behandling av forretningsmessig følsomme opplysninger i samsvar med relevant EU/EØS-rett og nasjonal rett. De foreslår at det heller kan bes om at mer aggregerte og historiske tall deles med offentligheten. I tillegg foreslår de at myndighetene skal kunne få informasjonen om vederlagssatsene, men at dette behandles konfidensielt. Stena Recycling mener at produsentansvarsselskap bør publisere økonomiske nøkkeltall i årsrapportene og på hjemmesiden.

Miljødirektoratets vurdering: Vi har besvart liknende innspill i forbindelse med endeling anbefaling om endringer i avfallsforskriften kapittel 6 og 7 etter høring. Disse vurderingene gjelder også for dette produsentansvaret, og relevante deler gjentas derfor under.

For at opplysninger skal anses som forretningshemmeligheter etter forretningshemmelighetsloven, kreves det at opplysningene ikke er allment kjent eller lett tilgjengelige, at de har kommersiell verdi fordi de er hemmelige og at innehaveren har truffet rimelige tiltak for å holde dem hemmelige³. Når alle produsentansvarsselskap har lik plikt til å publisere vederlagsatsene sine offentlig, mener Miljødirektoratet at de ikke kan anses å være hemmelige lenger, og at de derfor heller ikke lenger har verdi i den sammenheng siden de ikke er hemmelige. Vi kan da ikke se at de er konkurransesensitive eller kan regnes som forretningshemmeligheter etter loven.

³ [Lov om vern av forretningshemmeligheter \(forretningshemmelighetsloven\)](#) - Lovdata, § 2 definisjoner

Vi kan heller ikke se at kravet om offentliggjøring er i strid med konkurransereglene. Konkurranseloven § 10 svarer til EØS-avtalen artikkel 53 med nasjonale tilpasninger. Artikkel 53 svarer igjen til Traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) artikkel 101. Disse bestemmelsene forbyr "[e]nhver avtale mellom foretak, enhver beslutning truffet av sammenslutninger av foretak og enhver form for samordnet opptreden" som har til formål eller virkning å hindre, innskrenke eller vri konkurransen (i EØS).

Etter Miljødirektoratets vurdering er det ikke i strid med disse reglene å pålegge offentliggjøring av vederlagssatsene i forskrift når alle produsentansvarsselskapene får samme plikt til å offentliggjøre. Forslaget til forskriftsbestemmelse gjennomfører kravet om offentliggjøring i rammedirektivet om avfall artikkel 8a nr. 3 bokstav e (ii). Dette kravet er klart, og vi kan ikke se at det strider mot TEUV artikkel 101 og EØS-avtalen artikkel 53. Det kan etter vår vurdering ikke anses som noen konkurransestridig samordnet opptreden å offentliggjøre vederlagssatsene når offentliggjøringen er pålagt i forskrift og gjelder for alle de berørte produsentansvarsselskapene.

System for årlig utbetaling til kommuner (§ 7A-15)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Norsirk mener at forskriften skal fastsette krav om at produsentansvarsselskapene skal samarbeide. Kommunene vil da ikke trenge å henvende seg til hvert produsentansvarsselskap separat. Norsirk bemerker at kommunene ofte ikke kjenner til produsentansvarsselskapets markedsandeler. Grønt Punkt støtter vårt forslag, og at det skal være opp til aktørene selv å vurdere hvordan dette skal oppfylles. Nestlé mener at Miljødirektoratet bør overveie om det er rimelig at produsentene skal dekke denne omkostningen, eller om det er en oppgave og kostnad som myndighetene bør dekke, eller dele med produsentene.

Miljødirektoratets vurdering: I vårt forslag vurderte vi at ordningen kan gjøres mer effektiv dersom produsentansvarsselskapene samarbeider om utbetaling til kommunene, og at produsentansvarsselskapene har insentiv til dette, men at det ikke er nødvendig å gi dem plikt til slikt samarbeid. Hvert produsentansvarsselskap vil ha plikt til å etablere et eget system for utbetaling til kommuner for kostnader, dersom de velger å ikke samarbeide om etablering av et felles system. Miljødirektoratet kan ikke se at det har kommet nye elementer i høringen som endrer denne vurderingen, og foreslår derfor ikke å pålegge samarbeid. Vi viser videre til punkt 4.5 *Kommunenes plikter* i det vedlagte høringsnotatet om å fjerne det som var § 7A-25 *Melding til produsentansvarsselskapene eller produsentene* i forslag av 27.juni 2024.

Miljødirektoratet vurderer at kostnader knyttet til utbetaling til kommunene er en del av dette produsentansvaret, og finner det riktig at produsentene skal dekke denne kostnaden på lik linje med andre kostnader knyttet til ordningen.

Finansielle reserver (§7a-16)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Tobakksindustriens Felleskontor ber direktoratet vurdere om en garantiordning fra produsenter for å dekke seks måneders drift for produsentansvarsselskapet kan benyttes fremfor finansielle reserver. Avfall Norge ber om at man vurderer om seksmånederskravet er

tilstrekkelig for å sikre at kommunene får dekket sine kostnader om et eller flere produsentansvarsselskap skulle få finansielle utfordringer.

Miljødirektoratets vurdering: Hovedoppgaven i dette produsentansvaret er å utbetale et beløp til kommunene en gang i året. Vi er enige i at et krav om finansielle reserver tilsvarende kostnadene til seks måneders drift ikke alene er tilstrekkelig for å sikre at kommunene får dekket sine kostnader. Finansielle reserver er imidlertid ikke det eneste kravet som bidrar til å sikre at et produsentansvarsselskap er robust nok. For å bli godkjent må produsentansvarsselskapet sannsynliggjøre overfor Miljødirektoratet at det vil være i stand til å oppfylle pliktene sine, jf. forslaget § 7A-9 andre ledd. I tillegg skal produsent oppfylle plikten til kostnadsdekning dersom produsentansvarsselskapet ikke ivaretar denne plikten, jf. foreslått § 7A-7 andre ledd første setning. Miljødirektoratet vurderer at kravene samlet sett i tilstrekkelig grad begrenser risikoen for at kommunene ikke skal motta betaling fra produsentansvarsselskapene.

Når produsentansvarsselskapene søker om godkjenning, må de redegjøre for hvordan de sørger for å ha finansielle reserver i tråd med forskriften, og Miljødirektoratet vil vurdere dette før godkjenning.

Plikt til å dekke Miljødirektoratets kostnader til datasystem (§ 7A-17)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Grønt Punkt mener at det skal innlemmes i forskriften at produkter omfattet av dette produsentansvaret skal registreres i emballasjeregisteret.

Miljødirektoratets vurdering: Vi mener at det er uhensiktsmessig å forskriftsfeste den eventuelle tekniske løsningen som skal benyttes. Vi vil se på datasystemer på tvers av produsentansvarsordningene for å ivareta synergi mellom alle ordningene og brukervennlighet for aktørene.

2.1.7. Beregninger av kommunenes kostnader

Undersøkelser (§ 7A-18)

Metode

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Flere høringsinstanser etterlyser at det forskriftsfestes flere elementer knyttet til metoden for beregningene av kommunens kostnader ved opprydding og innsamling. Tobakksindustriens Felleskontor mener at det er vekt som er kostnadsdriveren for kostnadene som skal dekkes. Oslo kommune vurderer at volum er den mest hensiktsmessige måleenheten, da det er volumet av avfallet som er kostnadsdrivende for personell, maskiner og kjøretøy, for transport og frekvens på opprydding. Hold Norge Rent anbefaler at sats beregnes med utgangspunkt i antall produkter fremfor vekt fordi små produkter som sigarettneiper er tidkrevende. Virke mener det er fornuftig at forskriften ikke presiserer om vekt eller volum skal danne grunnlag for fordelingen av kostnadsdekning. Naturvernforbundet mener at kostnadene bør evalueres årlig. Swedish Match mener at fravær av metode i forskriften skaper usikkerhet, og er ikke i samsvar med åpenhetsprinsippet i direktiv om plastprodukter artikkel 8.

Miljødirektoratets vurdering: Som vi skrev i høringsnotatet av 27. juni 2024, er vi kjent med at manuell opprydning (plukking) er mer kostnadskrevenne enn maskinell opprydning (kosting mv.), og det vil være av stor betydning om kostnadene fordeles etter antall eller vekt på produktene som omfattes. For avfallshåndtering er det vanligst å beregne kostnadene etter vekt, men for manuell plukking kan det være aktuelt å beregne kostnader per enhet. Dette må det sees nærmere på i samarbeid med kommunene når konsulenten(e) skal gjennomføre de første representative undersøkelsene. Europakommisjonen skal lage en veileder med kriterier for kostnader for opprydning av forsøpling som vil være nyttig i arbeidet. Miljødirektoratets oppfatning er stadig at vurderingen av hvorvidt kommunenes kostnader skal beregnes basert på vekt eller antall er en del av konsulentarbeidet, og ikke bør forskriftsfestes.

Når det gjelder frekvensen av undersøkelser, mener vi at årlig evaluering av kommunenes kostnader ville innebære mer administrasjon og unødvendig stor økonomisk byrde for produsentene. Vi fremholder at hvert tredje år fremstår som et passende tidsintervall for å gi et akseptabelt bilde av kostnadene samtidig som den administrative og økonomiske byrden begrenses.

Etter direktiv om plastprodukter artikkel 8 nr. 4 skal kostnadene som skal dekkes fastsettes på en transparent måte mellom de berørte aktørene. Miljødirektoratet viser til bestemmelsen om involvering av kommunene og produsentene (§ 7A-22) og understreker at dette, sammen med blant annet bestemmelsene om undersøkelser (§ 7A-18) og beregning av årlig utbetaling til kommunene (§ 7A-19), ivaretar prinsippet om åpenhet i direktivet i tilstrekkelig grad.

Grensehandel

Anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Tobakksindustriens Felleskontor mener at tobakksprodukter som ender i Norge som følge av grensehandel eller smugling må utelates fra beregningen av kostnadene norske tobakkselskaper skal dekke. De påpeker at dette er en innføring av et EU-direktiv, og utenlandske produkter som er bragt i omsetning i EU allerede har betalt avgifter knyttet til engangsprodukter av plast. Swedish Match mener også at volumer fra illegal omsetning av falske kopier og smuglergoods eller varer som er kjøpt i utlandet skal ekskluderes fra undersøkelser.

Miljødirektoratets vurdering: Vi er klar over at en del av sigarettene som konsumeres i Norge er kjøpt i utlandet eller på taxfree. Det er ukjent hvor stor andel av disse som ender som forsøpling, eller kastes i avfallsbeholderne i offentlig rom. Sigaretter kjøpt på taxfree i Norge vil være omfattet av produsentansvaret, og utgjør dermed ikke en spesiell kategori. En del av disse vil konsumeres i EU, og kostnader knyttet til deres forsøpling og innsamling i EU er dermed ikke tatt med i de norske undersøkelsene om kommunes kostnader, og vil dermed ikke dekkes av vederlaget betalt av de norske tobakkprodusentene.

Vi er enige i at produkter som er bragt i omsetning i EU allerede har betalt avgifter/vederlag knyttet til produsentansvar for engangsprodukter av plast. Vi vil likevel bemerke at kostnader knyttet til deres forsøpling og oppsamling i Norge ikke er tatt i beregningene av kostnadene som er basis for denne avgiften/vederlag i EU, siden forsøpling og oppsamling skjer i Norge, og ikke i EU.

Vi mener derfor at tobakksprodukter som ender i Norge som følge av grensehandel eller smugling ikke skal utelates fra beregningen av kostnader norske tobakkselskaper skal dekke.

Beregning av årlig utbetaling til kommunene (§ 7A-19)

Samme sats skal gjelde for alle kommuner

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring om at samme sats skal gjelde for alle kommuner i § 7A-19.

Innspill: Mange høringsinstanser, slik som bransjeorganisasjoner innenfor avfall og for produkter omfattet av dette produsentansvaret, kommuner, Infinitum, og naturvernorganisasjoner, stiller spørsmål ved om det er riktig at samme sats skal gjelde for alle kommuner og skal være en gjennomsnittssats for kostnadene per innbygger. Det fremheves at det kan være store forskjeller mellom kommunene når det gjelder befolkningsmønster, lokale reisemønstre, næringsstruktur, turisme og i løsninger for avfallsinnsamling og -håndtering.

Oslo kommune bemerker at utfordringene knyttet til avfall og forsøpling skiller seg vesentlig fra Oslo kommune til de mindre distriktskommunene. Sammenlignet med mindre kommuner, har Oslo flere spisesteder og utsalgssteder per innbygger som selger mat i take away-emballasje, innbyggere med mindre eierskap til bysentrum, flere utesteder og kulturarrangementer, flere mennesker som ikke er innbyggere som oppholder seg mye i byrommet og konsumerer mat og drikke på farten, og større press på arealer enn i øvrige kommuner. Alt dette resulterer i mer forsøpling og mer avfall som kastes i offentlige avfallsbeholderne. Oslo kommune foreslår at det man deler satsen i et segment for de største byene (Oslo, Bergen, Trondheim og Stavanger) og et segment for øvrige kommuner. Oslo kommune mener at en gjennomsnittlig sats for alle kommunene i Norge ikke vil reflektere virkeligheten og vil favorisere mindre kommuner som har små kostnader til forsøpling- og avfallshåndtering. Både Infinitum og Bryggeri- og drikkevareforeningen foreslår løsninger hvor man ser om det er grunnlag for å definere ulike "typer" eller grupper kommuner, før satsen fastsettes.

Swedish Match argumenterer at like satser for kommunene ikke er i samsvar med prinsippene om proporsjonalitet og kostnadseffektivitet som er fastsatt i direktiv om plastprodukt etter artikkel 8 nr. 4.

Miljødirektoratets vurdering: Som vi skrev i høringsnotatet av 27. juni 2024, er vi klar over at omfanget av forsøpling og avfallshåndtering i offentlig rom i praksis varierer med flere variabler enn innbyggertallet (e.g. areal i kommunen, bysentrum eller ruralt, antall turister, pendlere mv.), og at dette vil føre til at noen kommuner vil få mer penger enn de faktiske kostnadene deres tilsier, og at andre kommuner får mindre.

Når det gjelder turisme, vil vi vise til ny utvikling siden forskriftsforslaget vårt var på høring. Nærings- og fiskeridepartementet har hatt forslag om lov om besøksbidrag på høring. I lovforslaget gis kommunene mulighet til å kreve inn avgift fra overnattingstjenester⁴. Inntektene fra slik avgift er foreslått at i sin helhet skal gå til den respektive kommunen, og må benyttes til reiselivsrelaterte fellesgoder. Dette inkluderer vedlikehold av infrastruktur som tilgjengeliggjør

⁴ [Høring om forslag til lov om besøksbidrag - regjeringen.no](https://www.regjeringen.no)

natur- og kulturgodene, herunder avfallshåndtering. Dersom loven vedtas, kan en slik avgift bidra til å utjevne variasjonen i kostnader til avfallshåndtering knyttet til turisme i ulike kommuner.

Miljødirektoratet har videre vurdert muligheten for å differensiere satsen for kommunene etter innbyggertall, men har ikke nødvendig datagrunnlag for å utforme en slik differensiering. Inndeling i forskjellige kostnadssegmenter vil ha store konsekvenser for kommunene som havner rett under eller rett over et segment. Vi har vurdert en rapport fra Sverige⁵ hvor store kommuner har adskillig større kostnader enn landlige kommuner per innbygger. En rapport fra Danmark⁶ viser imidlertid at det er de mellomste kommunene (49 000 – 92 000 innbyggere) som har de største utgiftene per innbygger. Erfaringene i nabolandene viser dermed ingen tydelig trend for hvilke typer kommuner som har høyere og lavere kostnader.

Vi har videre vurdert løsninger hvor konsulenten ser på om beregningene og undersøkelsene gir grunnlag for å definere ulike satser for ulike typer kommuner, før satsen per innbygger fastsettes. Vi ser at dette kan både komplisere og forsinke prosessen ytterligere, noe som ikke er ønskelig.

Vi foreslår derfor å beholde kravet om at samme sats skal gjelde for alle kommuner, som vi vurderer at er i samsvar med kravene i artikkel 8. Vi mener samtidig at Miljødirektoratet bør vurdere dette spørsmålet på nytt etter noe erfaring med ordningen.

Faktiske kostnader

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Swedish Match og American Chamber of Commerce in Norway fremhever at det er de faktiske kostnadene til kommunene som skal dekkes.

Miljødirektoratets vurdering: Vi har foreslått en løsning hvor kostnader i et representativt utvalg av kommuner undersøkes og skaleres opp til nasjonalt nivå ut fra deres representativitet for Norge som helhet. Andre land, slik som Sverige, krever rapportering fra hver enkelt kommune til miljømyndighetene. I Sverige vurderer Naturvårdsverket disse rapporterte kostnadene etter en bestemt metode. Kostnadene knyttet til rapportering fra kommunene og vurdering fra Naturvårdsverket dekkes av produsenten. Miljødirektoratet mener at den foreslåtte løsningen med et representativt utvalg vil gi et tilstrekkelig bilde over kostnadene i kommunene, uten å gi ytterligere forpliktelser til kommunene og til produsentene. Dette vil kunne vurderes på nytt etter noen år med erfaring med dette nye produsentansvaret.

Sats per produkt: vekt eller antall - indeksering

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt til høring.

Innspill: Infinitum foreslår at det fastsettes kostnad per kilo satt på markedet per produkttype i stedet for en kostnad per produkt, og at kostnadene indeksreguleres.

⁵ [Beskrivning av metod för bedömning av kostnader](#)

⁶ [Renholds- og omkostningsanalyse jf. Engangsplastdirektiv-ets oprydningsansvar](#)

Miljødirektoratets vurdering: Vi viser til at dette produsentansvaret handler om enkelte engangsplastprodukter, og adferd knyttet til dem. Vi vurderer at det er mer hensiktsmessig at sats per produkt er basert på antall produkt, og ikke på vekt.

I lys av at kostnadene er gjennomsnittlige og analyseres på nytt hvert tredje år, mener Miljødirektoratet at indeksregulering ikke er nødvendig.

Satsene settes for 3 år av gangen

Swedish Match mener at vårt forslag av 27. juni 2024 ikke gjenspeiler en situasjon der færre plastholdige produkter ville vært plassert på markedet. I forbindelse med dette innspillet og en samlet gjennomgang av andre høringsinnspill knyttet til § 7A-19 *Beregning av årlig utbetaling til kommunene* har vi på nytt vurdert krav om at satsene settes for 3 år av gangen. Vår vurdering og forslag til endring er omtalt i det vedlagte høringsnotatet punkt 4.4.1 *Beregning av årlig utbetaling til kommunene*.

Konsulent og tredjepartsverifisering (§ 7A-20)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde kravet om at produsent skal sørge for tredjepartsverifisering av konsulentens arbeid.

Innspill: Recuro mener at tredjepartsverifisering må bestilles av kommunesektorens organisasjon (KS).

Miljødirektoratets vurdering: Vårt forslag innebærer at det er produsent som plikter å sørge for nødvendige undersøkelser. Plikten skal ivaretas av produsentansvarsselskapene på vegne av produsenten. Det er derfor produsentansvarsselskapene som skal bestille tredjepartsverifisering, som er en uavhengig verifisering. Vi viser til punkt 4.4.2 *Tredjepartsverifisering* i det vedlagte høringsnotatet for omtale av presisering av pliktsubjekt i § 7A-20.

Samarbeid mellom godkjente produsentansvarsselskap (§ 7A-21)

Myndighetenes rolle

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde plikten for godkjente produsentansvarsselskap til å samarbeide om undersøkelsene og beregningene og anskaffe en felles konsulent og tredjepartsverifisering.

Innspill: Infinitum foreslår at Miljødirektoratet etablerer et samarbeidsutvalg bestående av Miljødirektoratet og representanter fra de fem til ti største produsentansvarsselskapene. Dette samarbeidsutvalget skal beskrive og få gjennomført plukkanalyser og kostnadsanalyser. De påpeker at produsentansvarsselskaper og produsenter vil ha ulike interesser og ressurser, og det er stor risiko for at gjennomføring og deltakelse blir mangelfull. WWF mener Miljødirektoratet bør ha en kontrollfunksjon i å sikre at konsulent som mottar oppdraget for å gjennomføre undersøkelser og beregninger ikke er den samme over tid, for å opprettholde nøytralitet og unngå kunnskapsmonopol. Recuro viser til den svenske løsningen, hvor myndighetene tar imot innspill fra alle partene i verdikjeden og bestemmer et beløp. Recuro mener at en slik løsning er mye enklere og mer forutsigbar for alle parter.

Miljødirektoratets vurdering: Ut fra erfaring med andre ordninger, mener vi at det er lite sannsynlig at det etableres mer enn ti produsentansvarsselskap for denne ordningen. Forskjellen mellom en løsning med et samarbeidsutvalg og løsningen foreslått av Miljødirektoratet er hovedsakelig deltakelse fra Miljødirektoratet. Produsentansvarsselskapene plikter å samarbeide om undersøkelser og beregninger, og om anskaffelse av felles konsulent og tredjepartsverifisering, jf. forslaget § 7A-21 første ledd. Vi har vurdert at myndighetene i utgangspunktet ikke skal ha noen rolle i forbindelse med beregningene utover å fastsette vilkår i forskrift, og eventuelt å gi retningslinjer om dette. Som nevnt i høringsnotatet av 27. juni 2024 er dette i tråd med grunnmodellen for produsentansvar som ble presentert i delrapport 2. Aktørene i ordningen har bedre forutsetninger for å vurdere de reelle kostnadene og utviklingen over tid enn myndighetene har. Det ligger også i selve grunntanken for produsentansvar at det ikke er myndighetene, men produsentene som skal sitte med ansvaret. Forskriften åpner likevel for at Miljødirektoratet har mulighet til å fastsette satser i enkeltvedtak, dersom direktoratet vurderer at produsentenes forpliktelser til kostnadsdekning ikke oppfylles. Dette er ment som en sikkerhetsventil.

Miljødirektoratet vil gå gjennom rapporteringen fra produsentansvarsselskapene i tråd med forslaget § 7A-13, og kan etter bestemmelsens tredje ledd endre og utfylle rapporteringsforpliktelsene for det enkelte produsentansvarsselskap. Vi vurderer at dette gir oss tilstrekkelig kontrollfunksjon.

Vi anbefaler endringer i Miljødirektoratets rolle når det gjelder fordeling av kostnader knyttet til konsulentoppdraget, se punkt 4.4.3 i det vedlagte høringsnotatet.

Myndighet til å fastsette satser ved enkeltvedtak (§ 7A-23)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde Miljødirektoratets myndighet til å fastsette satser ved enkeltvedtak.

Innspill: Swedish Match påpeker at etter fortalen avsnitt 21 og artikkel 8 nr. 4 i direktiv om plastprodukter skal kostnadene fastsettes på en transparent måte mellom de berørte aktørene. Ensidige beslutninger om å heve eller justere priser uten grunn eller dokumentasjon oppfyller ikke prinsippet om åpenhet som fastsatt i artikkel 8 nr. 4 i direktiv om plastprodukter.

Miljødirektoratets vurdering: § 7A-23 er ment som en sikkerhetsventil for det tilfellet at produsentenes plikter ikke oppfylles. Dersom det blir nødvendig at Miljødirektoratet benytter seg av denne muligheten, vil forvaltningslovens regler gjelde, herunder krav til saksutredning og begrunnelse. Miljødirektoratet vil ha dialog med berørte interesser i forbindelse med slik beslutning.

2.1.8. Kommunenes plikter

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å ikke pålegge kommunene ytterligere plikter.

Innspill: Naturvernforbundet mener at kommunene bør forpliktes til at midlene som frigjøres hos kommuner etter at produsentene overtar kostnadene, må brukes til miljøtiltak.

Miljødirektoratets vurdering: Vi vurderer at en slik forpliktelse vil gå lengre enn det som er nødvendig for å gjennomføre produsentansvaret i direktiv om plastartikler artikkel 8.

2.1.9. Avsluttende bestemmelser

Overtredelsesgebyr (§ 7A-28)

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å opprettholde forslaget som ble sendt på høring.

Innspill: Framtiden i våre hender mener at for store, internasjonale selskaper kan grensen på 15 ganger folketrygdens grunnbeløp for overtredelsesgebyr være for lavt til at de endrer praksis. WWF mener at virkemiddelet også bør gjelde produsentansvarets øvrige bestemmelser, slik at man sikrer at hele omfanget av forskriften overholdes av produsentene.

Miljødirektoratets vurdering: Vår vurdering er at det er størst behov for overtredelsesgebyr for brudd på medlemskap i produsentansvarsselskap i § 7A-7 første ledd. Dersom praktiseringen av ordningen viser at det er behov for å fastsette lignende reaksjoner for brudd på andre plikter i forskriften, og at pliktene er egnet for det, kan det vurderes ved en senere anledning.

Rammene for overtredelsesgebyr fremgår av avfallsforskriften kapittel 18B. Vi anser det hensiktsmessig at størrelsen på overtredelsesgebyr følger rammene som er satt i avfallsforskriftens § 18B-3 andre ledd første setning på 15 ganger folketrygdens grunnbeløp, slik at maksimalt beløp blir likt for dette produsentansvaret som for avfallsforskriftens kapittel 1 og 13 og forurensningsloven § 32.

2.2. Vurdering av innspill til nye bestemmelser for drikkebegre som ikke er emballasje i kapittel 7

2.2.1. Generelle innspill

Innspill: Norsirk påpeker at krav om separat rapportering av drikkebegre som ikke er emballasje vil gi behov for plukkanalyser for å estimere mengden drikkebegre i plastavfallet som ikke er emballasje. Når det gjelder drikkebegre i kartong med plastbelegg, sorteres disse som restavfall i dag, da de kun kan materialgjenvinnes i spesialiserte anlegg. Et krav om separat innsamling vil kreve utsortering og spesialisert behandling. Norsirk mener også at det er viktig å avklare at drikkebegre med plastbelegg av naturlige polymerer som ikke er kjemisk modifisert, faller utenfor definisjonen av plast i denne sammenhengen, og derfor ikke omfattes av kravene i kapittel 7. Videre bemerker de at godkjenningen kan trekkes tilbake dersom produsentansvarsselskapene ikke klarer å oppfylle kravet om separat innsamling av pappbegre med plastbelegg som ikke er emballasje, noe som kan være utfordrende ettersom disse begre i dag sorteres som restavfall.

Naturvernforbundet støtter at produsentene dekker kostnadene for separat innsamling av produkter som kan resirkuleres, men mener at dette bør suppleres av et gebyr for produkter som ikke kan resirkuleres. WWF støtter krav til separat innsamling og inkluderingen av

engangsdrikkebegre i plast med lokk, men mener at kategorien må utvides til andre produkter, som for eksempel tallerkener og bestikk.

Miljødirektoratets vurdering: Det er ikke vår intensjon å skape en egen fraksjon for drikkebegre som ikke er emballasje når disse blir avfall. Separat innsamling av slike drikkebegre kan skje sammen med innsamling av emballasjeavfall etter § 7-9. I praksis skjer dette allerede i dag, da det er vanskelig å skille drikkebegre som er emballasje fra de som ikke er emballasje. Rapportering knyttet til avfallsfasen er ikke påkrevd separat for drikkebegre som ikke er emballasje.

Vi ser ikke behov for å definere plast i forbindelse med endringene i kapittel 7. Dette delvis fordi plastbegrepet allerede brukes i kapittel 7 uten at det defineres særskilt for dette kapittelet i avfallsforskriften, og delvis fordi gjennomføringen av ny emballasjeforordning vil innebære at det er plastdefinisjonen i forordningen som vil gjelde. Vår vurdering er derfor at det ikke er nødvendig å presisere innholdet i begrepet nå.

Når det gjelder utvidelse av virkeområdet og økomoduleringen, henviser vi til våre vurderinger under punkt 2.1.3. *Virkeområde, Innspill om flere produkter* og under punkt 2.1.5. *Plikter for produsent, Økomodulering*. Disse vurderingene gjelder også for kapittel 7.

På bakgrunn av høringsinnspill, og andre selvstendige vurderinger, ser vi behov for å tydeliggjøre de ulike kravene i forskriften. I punkt 2.2.2. *Forslag til endringer* vil vi kort redegjøre for de fleste justeringene vi foreslår å ta inn. Vi har også gjort en rekke justeringer av paragrafhenvvisninger som følge av øvrige endringer og omnummerering av paragrafer. Disse endringene har ikke betydning for pliktsubjektens forpliktelser fra forslaget som var på høring, og er derfor ikke omtalt i dette dokumentet. Endringene som foreslås her forutsetter at endelig forslag oversendt fra Miljødirektoratet til KLD etter høring av endringer i kapittel 7 (høringsnummer 2024/6550) vedtas.

2.2.2. Forslag til endringer

§ 7-2. Virkeområde

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å endre ordlyden i § 7-2 andre ledd. I stedet for å vise til hvilke bestemmelser i kapittel 7 som gjelder for engangs drikkebegre av plast som ikke er emballasje, foreslår vi at det fremgår at kapittelet i sin helhet også gjelder for disse produktene. Vi viser til ny foreslått ordlyd i vedlagt forskriftsforslag.

Miljødirektoratets vurdering: I forslaget som var på høring var det lagt inn henvisninger i § 7-2 til de bestemmelsene i kapittel 7 som gjelder engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje. Dette var foreslått for å presisere at virkeområdet til kapittel 7 ikke kun gjelder for emballasje, slik det fremgår av gjeldende § 7-2 første ledd. Hensikten var å unngå at § 7-2 begrenser hvilke produkter de foreslåtte endringene i kapittel 7 gjelder for.

I stedet for å henvise til hver enkelt bestemmelse som gjelder for engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje, foreslår vi at det fremgår at kapittelet også gjelder for slike produkter. Hensikten med den foreslåtte justeringen er fortsatt å unngå at § 7-2 første ledd snevrer inn

virkeområdet til de foreslåtte bestemmelsene, men å ikke begrense dette til enkelte bestemmelser. Justeringen innebærer ikke at alle bestemmelsene i kapittel 7 gjelder for engangs drikkebegre av plast som ikke er emballasje. Det fremgår av hver enkelt bestemmelse i hvilken utstrekning de ulike pliktene gjelder for disse produktene.

§ 7-5a. Plikt til kostnadsdekning, separat innsamling og medlemskap i produsentansvarsselskap for engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å endre ordlyden i § 7-5a første ledd. I stedet for å vise til at pliktene i §§ 7-8 og 7-9 gjelder tilsvarende for den som bringer i omsetning engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje, foreslår vi å skrive ut pliktene som gjelder for disse aktørene. Vi viser til ny foreslått ordlyd i vedlagt forskriftsforslag.

Miljødirektoratets vurdering: I stedet for å angi hvilke plikter som gjelder ved en henvisning til §§ 7-8 om kostnadsdekning og § 7-9 om plikt til separat innsamling for emballasje, vurderer vi at pliktene som gjelder for enhver som ervervsmessig bringer i omsetning engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje, bør skrives ut og oppstilles punktvis i bestemmelsen. Endringene vi foreslår er ment å tydeliggjøre hvilke plikter disse pliktsubjektene har etter bestemmelsen, og endrer ikke innholdet i pliktene slik disse var på høring.

§ 7-12. Plikt til å ivareta medlemmers forpliktelser

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å legge til en henvisning til § 7-5a i § 7-12: "Produsentansvarsselskap skal ivareta medlemmenes forpliktelser som nevnt i §§ 7-5 og 7-5a."

Miljødirektoratets vurdering: Pliktene i § 7-5a som gjelder for den som bringer i omsetning engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje, skal oppfylles ved å etablere eller melde seg inn i et godkjent produsentansvarsselskap. Endringene i § 7-12 tas inn for å pålegge produsentansvarsselskapene å ivareta også disse medlemmenes forpliktelser. Dette ligger som en forutsetning for øvrige endringer av kapittel 7, men vi ser behov for en tydeliggjøring av plikten ved å understreke at produsentansvarsselskapet også skal ivareta medlemmenes forpliktelser etter § 7-5a.

§ 7-12a. Engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å fjerne forslaget § 7-12a.

Miljødirektoratets vurdering: Vi vurderer at det er hensiktsmessig å samle alle produsentansvarsselskapets rapporteringsforpliktelser i én bestemmelse, og at det bør tydeliggjøres hvilke rapporteringsforpliktelser som gjelder for engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje. I stedet for å regulere rapporteringsforpliktelsen i § 7-12a ved å henvise til rapporteringsforpliktelsene i § 7-15 (§ 7-16 i høringsforslaget), foreslår vi derfor at rapporteringskravene som gjelder for engangs drikkebegre i plast som ikke er emballasje skrives ut og tas inn i § 7-15 første ledd ny bokstav k. Se nærmere om § 7-15 nedenfor.

Produsentansvarsselskapenes plikt i § 7-17 til å dekke kostnader til et datasystem gjelder i dag alle "godkjente produsentansvarsselskap". Da produsentansvarsselskap som er godkjent for plast- eller kartongemballasje automatisk også er godkjent for engangs drikkebegre i plast som

ikke er emballasje, vil plikten til kostnadsdekning i § 7-17 allerede gjelde for disse produsentansvarsselskapene. Vi vurderer derfor at det ikke er behov for en egen bestemmelse som var foreslått i høringsforslaget § 7-12a som særskilt oppstiller en slik plikt for produsentansvarsselskap for engangsdrikkebegre i plast som ikke er emballasje.

§ 7-13. Krav om godkjenning og registrering

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler å fjerne henvisningen i § 7-13 tredje ledd til pliktene som gjelder for produsenter av engangsdrikkebegre i plast som ikke er emballasje.

Miljødirektoratets vurdering: Fordi produsentansvarsselskap som er godkjent for plast- eller kartongemballasje automatisk også er godkjent for engangsdrikkebegre i plast, vurderer vi at et brudd på forpliktelsene knyttet til engangsdrikkebegre i plast som ikke er emballasje ikke er tilstrekkelig for at Miljødirektoratet kan trekke godkjenningen av produsentansvarsselskap. Dersom produsentansvarsselskapet har gjentatte eller omfattende brudd på plikter knyttet til disse produktene, kan Miljødirektoratet likevel trekke godkjenningen, jf. § 7-13 tredje ledd første punktum, siste leddsetning.

§ 7-15. Plikt til å rapportere og dokumentere

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler at det inntas en ny bokstav k i § 7-13 første ledd: "k. for engangsdrikkebegre som helt eller delvis er fremstilt av plast, herunder lokk til disse, som ikke er emballasje; total vektmengde brakt i omsetning, vektmengde avfall som er samlet inn i henhold til § 7-5a første ledd bokstav a og fordelingen mellom husholdnings- og næringsavfall av disse produktene."

Miljødirektoratets vurdering: De rapporteringsforpliktelser som tidligere fremgikk av § 7-12a, fremgår nå av § 7-15 første ledd bokstav k som tydeliggjør hvilke rapporteringsforpliktelser som gjelder for engangsdrikkebegre i plast som ikke er emballasje.

§ 7-19. Plikt til offentlig tilgjengelig informasjon

Miljødirektoratets anbefaling: Vi anbefaler en justering i § 7-19 første ledd bokstav b: "Produsentansvarsselskapet skal sørge for at følgende opplysninger er offentlig tilgjengelig: [...] b. *hvem som er medlemmer*"

Miljødirektoratets vurdering: Justeringen i § 7-19 bokstav b er kun ment som en presisering, ikke en endring i meningsinnholdet. Justeringen skal tydeliggjøre at plikten til å gjøre tilgjengelig informasjon om medlemmer også gjelder for medlemmer som bringer i omsetning drikkebegre i plast som ikke er emballasje. Justeringen medfører ingen endringer i produsentansvarsselskapenes plikter etter bestemmelsen.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Anne-Marie Vikla
avdelingsdirektør

Einar Knutsen
seksjonsleder

Vedlegg

- 1 Høringsnotat_forslag
- 2 Endelig forslag til endringer i avfallsforskriften kapittel 7
- 3 Forslag til endringer i kapittel 7A